

De weg naar Christus is eenheid

- I Moderne wegen naar de eenheid
- II De oude paden
- III Eenheid met Christus
- IV Eenheid en U
- V Christus' plan voor de eenheid
- VI Zijn plan is uitvoerbaar
- VII De oorzaak van verdeeldheid
- VIII Daders van het woord
- IX Gemeenten van Christus
- X U kan ook een gemeente van Christus vormen

I Moderne wegen naar de eenheid

Tegenwoordig zoeken de mensen de eenheid overal behalve waar zij te vinden is. Verdeeldheid is ontstaan, doordat mensen Christus hebben verlaten. Eenheid zal alleen bereikt kunnen worden, wanneer mensen zich bekeren en de weg van Christus inslaan. Door uitsluitend de oude paden te volgen, kunnen Wij de eenheid in Christus terugvinden. Maar volgens de meesten is deze oplossing te eenvoudig. Als in de dagen van Jeremia, willen ze die paden niet bewandelen: **'Zo zegt de HERE: Gaat staan aan de wegen, en ziet en vraagt naar de oude paden. waar toch de goede weg is, opdat gij die gaat en rust vindt voor uw ziel; maar zij zeggen: Wij willen die niet gaan.'** (Jeremia 6 :16).

Christus zelf is de weg tot eenheid. Maar dit is een oude weg en moderne mensen willen geen oude wegen bewandelen. Sommigen proberen door kerkelijke politiek de eenheid tot stand te brengen. Door het oprichten van superorganisaties en het hervormen van uiterlijkheden proberen zij kerken met geheel uiteenlopende beginselen aaneen te voegen. Maar veel verdeeldheid onder de kerken is juist door politiek ontstaan. Hoe kan men dan verwachten, dat het probleem met behulp van politiek opgelost kan worden. Zulke pogingen leiden tot toenemende verdeeldheid.

In 1926 hebben drie kerken in Canada - Methodist, Congregational en Presbyterian - geprobeerd, de eenheid te bereiken door middel van een politieke vereniging. Dit betrof alleen deze drie kerken in Canada. En zelfs onder deze waren er vele plaatselijke gemeenten die er niet mee akkoord gingen. Nu zijn er vier groeperingen in plaats van drie. De drie oorspronkelijke kerken blijven bestaan en nu is er nog een bijgekomen: The United Church of Canada. En deze laatste is zo verwaterd in boodschap en leer, dat ze niet veel meer dan een sociëteit is geworden. Tegen een verzwakking van de leer van Christus hadden de kerken die niet meewerkten, rechtmatig bezwaar. Eenheid is alleen waardevol, als wij daardoor dichter bij Christus, komen. Een soort eenheid, die ons van Christus wegvoert, is ongewenst.

Door politieke kunstgrepen zullen we de eenheid nooit kunnen bereiken. Echte eenheid moet op een steviger basis dan politiek gebouwd worden. Uit de bovengenoemde methode om eenheid te zoeken is de opvatting 'eenheid in verscheidenheid' ontstaan. Als men politiek te werk gaat, moet men wel heel ruim kunnen zijn. Men probeert eenheid tot stand te brengen door alles te dulden. Eenheid wordt tot einddoel gemaakt. Waarheid wordt als betrekkelijk geacht. Iedereen mag zijn eigen 'waarheid' koesteren.

Zo ruim was Christus niet: **'Gaat in door de enge poort, want wijd is de poort en breed de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die daardoor ingaan; want eng is de poort, en smal de weg, dieten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden.'** (Mattheüs 7 : 13-14).

Zolang mensen eigen wegen naar de eenheid zoeken, zullen ze de verdeeldheid slechts bevorderen. Verdeeld geraakte mensen en kerken moeten zich eerst bekeren en de oude paden van Christus gaan bewandelen om eenheid in Christus te genieten.

II De oude paden

Om die oude paden te bewandelen moeten we de **leer van Christus** ongewijzigd aanvaarden. Velen willen zich graag als apostelen van christelijke eenheid voorstellen, maar weigeren gehoor te geven aan het woord van Christus. Dit zijn feitelijk maar kwakzalvers, want Jezus zei: **'Als gij in mijn woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij.'** (Johannes 8 :31). En Johannes waarschuwt: **'Een ieder, die verder gaat en niet blijft in de leer van Christus, heeft God niet; wie in die leer blijft, deze heeft zowel den Vader als den Zoon.'** (2 Johannes 9).

Velen willen Christus zonder Zijn leer aannemen. Zij aanvaarden Hem alleen voor zover Hij bij hun eigen beginselen of existentiële ervaringen past. Maar Christus onderwerpt zich niet aan persoonlijke meningen. Een ieder die tot Christus komt moet zichzelf verloochenen.

Anderen achten het gezag van de Schrift minder dan het gezag van de kerk. Nog anderen hebben synoden die

verwarrende theologische leerstellingen ontwerpen, die de aandacht van Christus' leer afleiden. Menselijke overleveringen, menselijke organisaties en menselijke geloofsbelijdenissen verdringen de leer van Christus en veroorzaken verdeeldheid.

Christus is gekomen omdat wij mensen niet in staat zijn onze eigen schreden te richten. Hij heeft ons de juiste weg getoond en bovendien heeft Hij ons de kracht geschonken om Die Weg te kunnen bewandelen. Alleen in Zijn weg kunnen we de echte eenheid ervaren.

III Eenheid met Christus

De enige belangrijke eenheid is de eenheid met Christus. Wat zou het baten als alle mensen op aarde één zouden zijn, als ze toch niet met Christus verenigd waren? Christus is de weg tot eenheid. Allen die met Christus. één zijn, zullen ook met elkander verenigd worden. Bij Christus moet de eenheid beginnen.

Eenheid met Christus is alleen mogelijk als iemand naar Christus luistert: 'Ik ben de goede herder en Ik ken de mijne en de mijne kennen Mij, gelijk Mij de Vader kent en Ik den Vader ken, en Ik zet mijn leven in voor de schapen. Nog andere schapen heb Ik, die niet van dezen stal zijn; ook die moet Ik leiden en zij zullen naar mijn stem horen en het zal worden één kudde, één herder.' (Johannes 10:14-16). Jezus sprak deze woorden tot de Joden. Hij voorspelde de tijd wanneer Gods kinderen niet meer in twee groepen: Joden en niet-Joden, verdeeld zouden zijn. Alle gelovigen zouden in Christus één worden. Hij was van plan een geestelijk koninkrijk op te richten, dat zou bestaan uit allen die Zijn stem horen. Eenheid zal niet komen door het lawaai van een conferentiezaal. Eenheid zal alleen komen wanneer mensen en kerken zich zwijgend onderwerpen aan de leer van Christus.

IV Eenheid en U

Daarom hebt U hier iets mee te maken. De eenheid zal toenemen naarmate meer mensen eraan meewerken. Eerst moet u zeker zijn, dat u zelf met Christus verenigd bent.

Misschien klinkt dat vanzelfsprekend; toch zijn er duizenden die wel lid van een kerk zijn - die misschien zelfs prediker of priester zijn - maar die Christus nog niet hebben leren kennen. Het feit dat u lid van een kerk bent, zegt nog niet dat u inderdaad Christen bent. Ga uw Bijbel na om zeker te zijn, dat u het evangelie van Christus gehoorzaamt hebt!

Lees het boek Handelingen, het boek van bekeringen, om te Ieren hoe iemand Christen wordt. Dit is waarschijnlijk het meest verwaarloosde boek van de Bijbel. De oorzaak is dat de meeste kerken een verdraaid evangelie verkondigen, een evangelie gebaseerd op vleselijke geboorte in plaats van op de geboorte van de geest, een evangelie gebaseerd op de beslissing van ouders voor hun kinderen, in plaats van op de beslissing van iedereen voor zichzelf. Als u het evangelie gehoorzaamt zoals de bekeerlingen in het boek Handelingen, zult u inderdaad met Christus verenigd worden, en zodoende zult u ook met alle ware Christenen ter wereld verenigd zijn. Allen die met Christus één zijn, zullen ook in Christus eenheid met elkander kunnen vinden.

Ga ook na of de kerk, waarvan u lid bent, wel de kerk van Christus is. Dat kunt u weten, door haar leer met de leer van Christus te vergelijken. Lees uw Bijbel! Toets uw eigen leven en de leer van uw kerk daaraan.

V Christus' plan voor de eenheid

Christus heeft voor de eenheid gebeden. Zijn gebed kunt u in **Johannes**, hoofdstuk 17 lezen. Maar Hij heeft niet alleen gebeden! Hij heeft ook een middel geschonken, waardoor zijn discipelen één kunnen blijven: 'En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn.' (vers 22). Eenheid is mogelijk omdat Gods heerlijkheid wordt geschonken aan degenen, die door het woord van de apostelen in Christus geloven! (Zie de verzen 20 tot en met 22). Door Gods woord - verkondigd door Christus en Zijn apostelen - kan eenheid bestaan. Want door het woord komt ook de redding: 'Heilig hen in uw waarheid; uw woord is de waarheid' (vers 17). Allen die geheiligd zijn, hebben deel aan het ene lichaam van Christus.

VI Zijn plan is uitvoerbaar

Er bestond eenheid onder de eerste Christenen. Zij waren door het woord van Christus verenigd. Zolang ze dat woord vasthielden, bleven ze één met Christus en één met elkander. Wij hebben in het testament van Christus hetzelfde woord. Als wij Zijn testament uitvoeren zullen wij ook eenheid genieten.

Omdat in het begin het nieuwe testament nog niet opgetekend was, gebeurden er wonderen om het woord te bevestigen (zie b.v. **Matteus 11 : 3-5** en **Marcus 16 :20**). De speciale gave om wonderen te verrichten bestaat in de kerk niet meer, omdat het bevestigde woord nu opgetekend is: 'Jezus heeft nog wel vele andere tekenen voor de ogen zijner discipelen gedaan, die niet beschreven zijn in dit boek, maar deze zijn geschreven, opdat gij, gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en, opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam' (Johannes 20 :30-31).

Volgens Johannes is het geschrevene voldoende om, geloof in Christus aan te kweken en de gelovigen tot het eeuwige leven te leiden. Ook Paulus heeft gezegd, dat de Schriften in staat zijn, ons op de rechte weg te houden. Hij heeft

Timoteüs vermaand: 'Blijf gij echter bij wat u geleerd en toevertrouwd is, wél bewust van wie gij het hebt geleerd, en dat gij van kindsbeen af de heilige Schriften kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door het geloof in Christus Jezus. Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust.' (2 Timoteus 3 :14-17).

Gods woord is ons in de Schriften bewaard gebleven. Het testament van Christus is in staat eenheid te handhaven. Andere artikelen zijn niet nodig!

VII De oorzaak van verdeeldheid

'Wanneer de Heilige Schrift voldoende is om eenheid te handhaven, waarom is er dan zo veel verdeeldheid?', wordt dikwijls gevraagd. Verdeeldheid is niet een in gebreke blijven van de Schrift, maar komt door gebrekkig schriftgebruik. De Rooms-Katholieke Kerk, bijvoorbeeld, aanvaardt de Bijbel als woord van God, maar niet als volledige uitdrukking van het woord, noch als hoogste gezag. Volgens haar leer, heeft de kerk zelf (alleen de Roomse Kerk natuurlijk) een eigen gezag, dat boven het gezag van de Bijbel staat. Bovendien worden de overleveringen van de kerkvaders en de beslissingen van concilies op één lijn met de Heilige Schrift gesteld.

Men leest bijvoorbeeld in 'Het Geloof onzer Vadersen', door Gibbons (Imprimatur: Putten 30 april 1950, H. J.J. van Schaick) het volgende: 'Welnu, de Heilige Schrift bevat niet alle waarheden die een Christen moet geloven, noch alle verplichtingen die hij te vervullen heeft.' blz. 83.

De apostel Paulus dacht er anders over: 'Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust.' (2 Tim. 3 :16-17).

Het verheffen van de kerk boven de Schrift is één oorzaak van verdeeldheid. Het celibaat, het niet eten van vlees op vrijdag, het neerknielen voor Christus- en Mariabeelden, en het pausdom zijn enkele voorbeelden van onbijbelse gebruiken die verdeeldheid veroorzaken.

Als de Roomse Kerk eenheid wil bevorderen, moet zij zich aan de Schrift onderwerpen en haar onbijbelse organisatie en leerstellingen prijsgeven. Pas dan zal zij geen sekte meer zijn en in het lichaam van Christus kunnen opgaan.

En wat is de oorzaak van verdeeldheid onder de Protestantse kerken? In het algemeen staan zij dichter bij de Schrift dan de Roomse kerk. Maar tenslotte zijn zij ook in allerlei sekten verdeeld. Meestal beweren zij dat ze uitsluitend de Bijbel volgen.

Waarom zijn ze dan verdeeld? Eenvoudig omdat ze niet doen, wat ze beweren. In plaats van zich enkel door de Schrift te laten leiden, hebben ze meestal ook nog een synode en geloofsbelijdenis. De ene kerk volgt de Bijbel alleen - zoals uitgelegd door Luther; een andere volgt de Bijbel alleen - zoals uitgelegd door Calvijn; en een derde volgt de Bijbel alleen - zoals Calvijn weer door iemand anders wordt uitgelegd. De ene kerk aanvaardt een bepaalde geloofsbelijdenis in haar oorspronkelijke vorm; een andere aanvaardt die slechts in verbeterde vorm.

Geloofsbelijdenissen veroorzaken verdeeldheid. Een kerk die een geloofsbelijdenis handhaaft, verkondigt metterdaad dat zij de Schrift onvoldoende acht. Indien wij als één vloot onder de vlag van Christus willen varen, zullen we deze menselijke geloofsbelijdenissen overboord moeten gooien.

Hiermee willen we het belang van de hervormers niet minachten. Deze waren helden des geloofs, die uit een duister land vertrokken zijn om de waarheid te zoeken. Zij zijn de juiste richting uitgegaan; maar in sommige gevallen (b.v. het besprenkelen van zuigelingen en het voeren van godsdienstige titels) hebben ze valse leerstellingen van de afvallige kerk meegesleept. En wat erger is: hun volgelingen hebben hun leer gekristalliseerd en gebruikt om sekten op te richten. De hervormers hebben ons niet gezegd, dat wij hen moesten volgen, maar zij hebben ons naar de Schrift en naar Christus verwezen. In plaats van het onderzoek naar de waarheid in dezelfde geest voort te zetten, totdat wij uitsluitend Christenen en gemeenten van Christus zouden worden, hebben we sekten met menselijke tradities, namen en geloofsbelijdenissen opgericht.

De benaming: 'Nederlands Hervormde Kerk' Is even goed een sektarische aanduiding als 'Rooms-Katholieke Kerk'.

Als de Protestantse kerken in het lichaam van Christus willen opgaan, zullen zij hun menselijke benamingen, hun menselijke synoden en centrale organisaties, alsook hun menselijke overleveringen, leerstellingen en geloofsbelijdenissen uit de weg moeten ruimen. Wanneer dit wordt gedaan, blijft er niets over dan gemeenten van Christus en Christenen. Eenheid zal dan mogelijk zijn. Het verheffen van menselijkheden boven Gods woord is de oorzaak van verdeeldheid.

VIII Daders van het woord

Laten wij om eenheid te bevorderen Gods woord echt volgen en niet slechts beweren het te doen. Laten wij alles regelen volgens een 'Er staat geschreven'. Als de Bijbel spreekt, moeten wij spreken. Als de Bijbel zwijgt, moeten wij zwijgen. Voor bijbelse dingen moeten we bijbelse benamingen gebruiken en onbijbelse dingen moeten we links laten liggen. Als God over een bepaalde zaak heeft gesproken, moeten we Zijn woord streng gehoorzamen. Als Hij over een bepaalde zaak niets heeft gezegd, moet er vrijheid zijn. En boven alles moet er liefde zijn.

Onze eigen vaandels moeten we neerhalen en alleen de vlag van Christus hooghouden. Traditionele eigenaardigheden

moeten afgedaan hebben; want ze zijn Christus een gruwel, omdat ze verdeeldheid veroorzaken. Christelijke eigenschappen moeten aangenomen worden; want alleen door Christus en door Zijn woord kunnen wij, één met Christus en in Hem, eenheid met elkander vinden!

IX Gemeenten van Christus

Jezus heeft gezegd: 'Waar twee of drie vergaderd zijn in mijn naam, daar ben Ik in hun midden.' (Matteus 18 :20). Om een gemeente van Christus te vormen is slechts nodig, dat enkele Christenen in de naam van Christus samenkomen om God te aanbidden.

Door de eeuwen heen, zijn er altijd mensen geweest, die Christus trouw gebleven zijn. Binnen enkele eeuwen na Christus waren de meeste plaatselijke gemeenten afgedwaald van het oorspronkelijke patroon. In het begin hadden gemeenten hun enige centrale organisatie in de hemel, met Christus als Hoofd en de Heilige Geest als Trooster. Iedere plaatselijke gemeente stond direct onder Christus. Alles was naar de leer van Christus is geregeld. Wanneer mannen de nodige bekwaamheden bezaten (zie 1 Timoteus 3 en Titus 1), werden er in iedere gemeente ouderlingen en diakenen als geestelijke leiders aangesteld. De gemeente was een geestelijke gemeenschap van gelovigen. Maar door een geleidelijk afdwalen van het woord van Christus hebben de meeste kerken zich op den duur tot een aardse politieke organisatie verenigd. Eén man fungeerde als hoofd. De mensen moesten deze man als Heilige Vader erkennen, hoewel Jezus had gezegd: 'Gij zult op aarde niemand uw vader noemen, want één is uw Vader, Hij, die in de hemelen is.' (Matteus 23 :9).

Een afdwaling werd door de apostelen voorspeld. Verdichtfels zouden de gezonde leer vervangen: 'Want er komt een tijd, dat men de gezonde leer niet verdraagt, maar zich een massa leraars bijeenraapt naar eigen smaak; dat men zich de oren laat strelen, maar ze afkeert van de waarheid om zich te houden aan fabels.' (2 Timoteus 4 : 3-4 P Canisius Vertaling).

De afvallige kerk heeft door de eeuwen heen vele leerstellingen van Christus veranderd. Zowel het huwelijk als het eten van vleeswaren in bepaalde gevallen verboden, zoals ook in de Schrift werd voorzien: 'Toch zegt de Geest uitdrukkelijk, dat in de laatste tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, en aan dwaalgeesten en duivelse leringen gehoor zullen geven, door de huichelarij van leugenaars, die hun eigen geweten hebben toegeschroeid. Liederen, die verbieden te trouwen, en spijzen te gebruiken, welke God heeft geschapen, om met dankzegging te worden genuttigd door hen, die geloven en de waarheid hebben erkend.' (1 Timoteus 4 : 1-4 - P. Canisius Vertaling).

Er waren echter altijd mensen, die met deze valse gebruiken niet akkoord gingen. Ze bleven trouw aan de leer van Christus en erkenden Hem alleen als Hoofd. Ze moesten dikwijls in het geheim samenkomen, want de politieke kerk had de valse leer ontwikkeld, dat zij het recht had andersdenkenden te doden.

Door een algemene afkeer van de verdorvenheid van deze politieke kerk was er uiteindelijk in bepaalde landen voldoende steun van de overheid om de mensen de vrijheid te geven, volgens eigen geweten God te aanbidden. Er waren sommigen, die inzagen dat ze alleen Christenen moesten zijn. Anderen richtten landelijke en dogmatische sekten op. Zodoende zijn verschillende Protestantse kerken ontstaan.

Maar nu nog, als in de eerste eeuw, zijn er gemeenten van Christus over de wereld verspreid. Groepen van Christenen vergaderen in de naam van hun Meester om God te aanbidden. Zij erkennen enkel Christus als Hoofd en dragen Zijn naam alleen. Iedere gemeente met haar ouderlingen en diakenen staat onder leiding van Christus; alles wordt volgens de Heilige Schrift geregeld.

X U kan ook een gemeente van Christus vormen

Lees het testament van Christus. Als u gelooft dat Jezus de Zoon van God is (Handelingen 16 :31), als u zich van uw zonden bekeert (Handelingen 2 :38), als u uw geloof in Christus belijdt (Romeinen 10 :10) en als u zich laat onderdompelen in de naam van Christus om uw zonden af te wassen (Handelingen 22 :16) zult u door Gods genade Christen worden.

Als u met andere Christenen in uw omgeving samenkomt om God volgens het testament van Christus te aanbidden, zal die samenkomst een gemeente van Christus zijn. U zult dan geestelijke gemeenschap hebben met duizenden zulke gemeenten van alle tijden en van alle landen.

'De God nu der volharding en der vertroosting geve u eensgezind van hetzelfde gevoelen te zijn naar (het voorbeeld van) Christus Jezus, opdat gij eendrachtig uit één mond den God en Vader van onzen Here Jezus Christus moogt verheerlijken.' (Romeinen 15 :5-6).